

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแสงหา
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าบริการ ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ เทศบาลตำบลแสงหา ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- กำหนดวิธีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายได้กำหนดไว้
- กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ในการขออนุญาตฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลแสงหา เพื่อนำมาเป็นรายได้ของเทศบาลตำบลแสงหา ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดไว้

เหตุผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลแสงหา ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงมีความจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติของเทศบาล เพื่อควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแสงหา
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแสงหา “ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์” เขตเทศบาลตำบลแสงหา พ.ศ. ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลแสงหา โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแสงหา และ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง จึงออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแสงหา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแสงหา เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแสงหา นับตั้งแต่ได้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไว้ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแสงหาแล้วหกสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้ เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระเจือกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งเนื้อที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่างๆ ที่บริโภคได้และไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำแจก แลกเปลี่ยน ให้โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนตามเทศบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลแสงหา

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามเทศบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ และเพื่อปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศ กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ซึ่งจะต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

(๒) กำหนดชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดวัน และเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์ และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๗ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ(๖)

ข้อ ๘ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ให้มีคณะกรรมการพิจารณาเป็นไปตาม พระราชบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

ให้นำความตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙ มาบังคับใช้แก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโดยอนุโลม

ข้อ ๙ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต และแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ตามข้อ ๗ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการให้ครบถ้วน โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ข้อ ๑๐ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ กรณีไม่เป็นไปตามแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบ และไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

ข้อ ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ ของตน

ข้อ ๑๔ การขอต่อใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถืออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุด

ข้อ ๑๕ การโอนใบอนุญาตให้ผู้อื่นให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

ข้อ ๑๖ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นสุด

ข้อ ๑๗ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

ข้อ ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมใกล้เคียง

ข้อ ๑๙ ในกรณีใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่อใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์โรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดหรือวันที่มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแสวงหาแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลแสวงหา เว้นแต่โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออก ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องแต่งตั้งจากบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษอบรมด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์รับรอง หรือสัตวแพทย์สภารับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

ข้อ ๒๑ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่าแหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณีฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วยให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๒ ผู้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามข้อ ๒๑ แล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นออกให้

ข้อ ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้พิสูจน์ได้

ข้อ ๒๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

เมื่อปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งยังอยู่ในสภาพที่มีได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายในอัตราที่กำหนด

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย

ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งเป็นคราว

ข้อ ๓๐ การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคั้นเงินอากรฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียม การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่เทศบาลตำบลแสงหาคำหนด

ข้อ ๓๑ อากรฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามเทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลแสงหา ให้ตกเป็นรายได้ของเทศบาลตำบลแสงหา

ข้อ ๓๒ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแสงหาหรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลแสงหามอบหมาย มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันควร

ข้อ ๓๓ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต แล้วมากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีก ภายในหนึ่งปีให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่มีการประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ เป็นเหตุให้หรือมีเหตุให้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้หยุดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๓๔ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓๓ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ

ข้อ ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ข้อ ๓๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับอนุญาตในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสัตว์ เนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

(๔) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ฆ่าและและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๕) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓๖ ให้ผู้รับใบอนุญาตผู้เช่าและแต่งตั้งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัด ต้องระวางโทษหนึ่งพันบาท

ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๗ ข้อ ๘ หรือ ข้อ ๙ ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๔๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ต้องระวางโทษดังนี้

(๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ ปรับตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า

(๒) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ ปรับตัวละไม่เกินสองร้อยบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า

ข้อ ๔๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าเกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ ต้องระวางโทษปรับตาม ข้อ ๔๒ เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกแล้วต่อกัน

ข้อ ๔๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแสวงหา มีหน้าที่รักษาการตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกประกาศกำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียม ลดหรือยกเว้น อากรหรือค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นางประภาวดี แซ่ไคว่)

นายกเทศมนตรีตำบลแสวงหา

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

๑. อากรฆ่าสัตว์

๑. โค	ตัวละ	๒๐	บาท
๒. กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
๓. สุกร หรือนกกระเจือกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
๔. สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
๕. แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
๖. ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์
๗. สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

๒. ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรืออยู่นอกโรงฆ่าสัตว์

๑. โค	ตัวละ	๒๐	บาท
๒. กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
๓. สุกรหรือนกกระเจือกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
๔. สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
๕. แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
๖. ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์
๗. สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

๓. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

๑. ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
๒. การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต		
๓. การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต		
๔. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท